

## Destructie van de ranzige vuilnisproductie tegen de profeet van de moslimnatie - deel V

### De illegale jihadisten en het internationale terreurnetwerk

Om het jihadisme te kunnen begrijpen, moet men de historie van het wahhabisme weten dat teruggaat tot de 7<sup>e</sup>-eeuwse beweging van de Khawarij. Deze sekte staat bekend om haar extreme en gewelddadige praktijken. Ze hebben een literalistische houding tegenover de religieuze teksten. Ze erkennen geen autoriteit en permitteren zich alles zodra ze dat nodig vinden. De beweging werd nadat ze uitstierf opnieuw in leven geroepen onder de naam wahhabisme en neo-salafisme. Volgens hun leer moeten de niet-moslims en degenen die innoveren in de religie, streng bestreden worden. Hierbij wordt er zelfs toestemming gegeven om zulke mensen te vermoorden, met de stelling dat zij blasfemie hebben begaan en daardoor geen moslim zijn.<sup>32</sup> De aanhangers van deze leer hanteren ook een strenge methode bij de interpretatie van de religieuze teksten waarbij ze erg strikt en letterlijk worden genomen.<sup>33</sup> In het bijzonder de religieuze teksten met betrekking tot de termen *tawhīd*, *shirk*, *kufr* en *bid'a*. Het gaat dus vooral om de zaken die betrekking hebben op de geloofsleer.<sup>34</sup> Deze doctrine is ook duidelijk terug te zien in sommige oude publicaties van de Golfstaten.<sup>35</sup> Deze stroming wordt dus teruggevoerd naar de Khawarij die een sekte waren in de tijd van de metgezellen. De aanhangers van deze extreme godsdienstbeleving adhereren het buitensporig gebruik van de *takfīr*. Deze excessieve houding maakt het mogelijk om mensen vrijwel direct te verketteren en vervolgens hun eigendom en bloed tot tastbaar te verklaren. De aanhangers van het Wahhabisme wijken op veel meer punten af van de mainstream moslims. Het gedrag van de aanhangers van deze doctrine werd door de geleerden van die tijd en erna altijd scherp bekritiseerd. Ze hebben zich ten onrechte vernoemd naar *al-salaf al-ṣāliḥ*,<sup>36</sup> dus de eerste drie vrome generaties, maar wijken theologisch en methodologisch drastisch af van hen.

<sup>32</sup> Ahmad Moussalli, *Wahhabism, Salafism and Islamism: Who is the enemy?* (Beiroet: Conflicts Forum, 2009), 9.

<sup>33</sup> Ook wel literalisme genoemd. Degenen die deze methode hanteren worden ook wel literalisten genoemd.

<sup>34</sup> Moussalli, *Wahhabism*, 4.

<sup>35</sup> Moussalli, *Wahhabism*, 4-5.

<sup>36</sup> Ze noemen zich salafi's, maar de term neo-salafi's past beter bij hen.

Het buitensporig gebruik van de *takfir* is een product van de Khawarij die zelfs het bloed en eigendom van de metgezellen (*ṣahāba*) toegestaan achtten. Dit afgekeurde gedrag werd na eeuwen genadeloos opnieuw geïntroduceerd. Hierdoor werden er ook veel onschuldige moslims vermoord in de Hijaz in de achttiende eeuw. Zowat alle hedendaagse jihadisten zijn geïnspireerd op deze leer en vertegenwoordigen grotendeels dezelfde standpunten als deze beweging. Het is wijd en zijd dat deze beweging steun kreeg van de Britten om tegen het Ottomaanse Rijk te vechten. De wahhabitische leer is tegenwoordig de officiële religieuze optiek in de Golfstaten. Het is ook geen mysterie meer dat deze staten de wahhabitische ideologie financieren en propageren om het te laten heersen in de islamitische wereld. Sterker nog, Mohammad bin Salman, de kroonprins van Saoedi-Arabië, gaf in 2018 zelf toe dat Saoedi-Arabië in opdracht van de Verenigde Staten de wahhabitische leer propageerde over de hele islamitische wereld.<sup>37</sup>

In de loop der tijd zijn er bepaalde veranderingen opgetreden. De anatomie van de neo-salafisten is grotendeels veranderd. De verschillende contextuele benaderingen hebben drie grote facties geproduceerd: de puristen, de politici en de jihadi's. De puristen benadrukken een focus op geweldloze methodes van verspreiding, zuivering en educatie. Volgens hen veroorzaakt de politiek een grote separatie. Politici, integendeel, benadrukken de toepassing van de extreme godsdienstbeleving in de politieke arena, omdat dit volgens hen de enige manier is om sociale rechtvaardigheid en Gods legislatierecht te implementeren. De jihadi's nemen meer een militante positie in en beweren dat de huidige toestand roept tot geweld en revolutie. Alle drie de facties hebben grotendeels dezelfde geloofsbelijdenis, maar ze bieden verschillende interpretaties van de hedendaagse wereld.<sup>38</sup>

Om het bovenstaande te illustreren, is het mogelijk om ISIS als voorbeeld te geven. ISIS is de afkorting van Islamitische staat van Irak en Syrië. Het is een zogenaamde jihadistische terreurbeweging. De beweging was opgericht door Abu Musab al-Zarqawi. De Arabische

---

<sup>37</sup> <https://www.rt.com/news/422563-saudi-wahhabism-western-countries/>

<sup>38</sup> Quintan Wiktorowicz, "Anatomy of the Salafi Movement," *Studies in Conflict & Terrorism*, no. 29 (2006): 207-239.

benaming van deze beweging is *Daesh*.<sup>39</sup> Na de invasie van Irak in 2003 door de Westerse machten opereerden ze samen met al-Qaida welke werd geleid door Osama Bin Laden. Daarom werd zijn naam vervangen door ‘al-Qaida in Irak’. Sinds 2013 heet de beweging

ISIS. De beweging proclameert de autoriteit te hebben over alle moslims in de hele wereld, maar er is geen prominente islamgeleerde die hen als een legitieme organisatie heeft erkend. Sterker nog, moslims weten dat dit soort bewegingen niet een product zijn van de islam, zoals professor Michel Chossudovsky schrijft in één van zijn artikelen genaamd “The Terrorists R Us. The Islamic State Big Lie.”<sup>40</sup> Hij schrijft hier dat de werkelijke oprichter van IS de Amerikaanse geheime dienst CIA is. Zowel al-Qaida als Taliban werden opgericht met de financiële en logistieke steun van de Verenigde Staten om Sovjet-Unie te bestrijden onder het mom van jihad.<sup>41</sup>

Het dieptepunt werd bereikt op 11 september 2001 toen er meerdere terroristische aanslagen werden gepleegd in de Verenigde Staten waarbij duizenden onschuldige mensen omkwamen en verwond raakten. De zondebok was allang bepaald, namelijk de zogenaamde jihadi’s onder leiding van Osama Bin Laden. Desalniettemin is deze man nooit ergens gevonden en opgepakt. Professor Michel Chossudovsky vermeldt in zijn gezaghebbende boek *America’s “War on Terrorism”* een zeer belangrijk gegeven. De familie Bin Laden en de familie Bush hebben lange jaren sterke handelsrelaties gehad en blijken helemaal geen vijanden te zijn van elkaar.<sup>42</sup> In september 2015 werd er door *The New York Times* aangekondigd dat er uit honderd verschillende landen dertigduizend gewapende mensen naar Syrië gingen om zich aan te sluiten bij IS. Volgens andere bronnen waren er ongeveer honderdduizend gewapende mensen naar Syrië gegaan om een onderdeel van het IS-leger te worden. Dit was inderdaad een enorm groot leger. Maar wie waren deze gewapende mensen en waar kwamen ze vandaan? Hoe kwamen ze aan de wapens en door wie werden ze gefinancierd? Hoe konden

<sup>39</sup> Erin Marie Saltman & Charlie Winter, *Islamic State: The Changing Face of Modern Jihadism* (London: Quilliam, 2014), 13-14.

<sup>40</sup> <https://www.globalresearch.ca/the-terrorists-r-us-the-islamic-state-big-lie-and-the-criminalization-of-the-united-nations/5404146>

<sup>41</sup> Marc Sageman, *Understanding Terror Networks*, University of Pennsylvania Press, Philadelphia, blz.57-58; Martin Ewans, *Conflict in Afghanistan: Studies in Asymmetric Warfare*, Routledge, London, 2004, blz. 128, 241; Martin Ewans, *Afghanistan: A New History*, Routledge, London, 2013, blz. 205.

<sup>42</sup> Michel Chossudovsky, *America’s “War on Terrorism”* (Québec: Global Research, 2005), blz. 172.

de verschillende overheden, internationale politie en de geheime diensten deze verschuivingen niet tegenhouden? Het antwoord op deze vragen zit verscholen in de duivelse driehoeksverhouding tussen de VS, de Golfstaten en de Westerse geheime diensten. De coöperatie en sterke relaties tussen de VS en de Golfstaten is bij iedereen bekend. Dan hebben we het nog geen eens over de genadeloze baronnen van de wapenindustrie, aangezien 78 % van alle wapens in de wereld afkomstig is van zes landen: China, Frankrijk, Duitsland, Rusland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten.<sup>43</sup> Terreur en oorlog betekenen geld voor deze landen. De landen waar men gewapende strijd wil, worden eerst klaargestoomd voor verdeling en chaos. Het enige dat overblijft, is het terroristische netwerk inschakelen *and that's it!* Een voorbeeld hiervan is de *US Institute of Peace* welke een gretige geldschieder is van de tegenstanders van Bashar al-Asad in Syrië. In 2011 kwam boven water dat deze organisatie twee jaar voordat de Arabische Lente begon grote projecten leidde om de activisten te financieren, op te leiden en te bewapenen voor de zogenaamde revolutie in Egypte.<sup>44</sup>

Een andere cruciale factor is de drugshandel. Een Amerikaanse invasie op een bepaald land resulteert onder andere in de Amerikaanse monopolie op de drugshandel in dat land. Een duidelijk voorbeeld hiervan is Afghanistan.<sup>45</sup> *The New York Times* publiceerde in 1993 dat CIA gedurende de Vietnamoorlog in 1963 tot 1973 volledige controle had op de drugshandel in Vietnam en samenwerkte met de vooraanstaande drugsdealers in Vietnam om een aandeelhouder te worden van de enorme winsten in het drugsverkeer.<sup>46</sup> De statistieken hebben uitgewezen dat de drugshandel onder leiding van de VS vele malen is vermeerderd na de Amerikaanse invasie op Afghanistan.<sup>47</sup>

Zonder de bovengenoemde feiten in acht te nemen, is het niet mogelijk om te begrijpen wat er zich in het Midden-Oosten afspeelt. Bovendien zijn de bovengenoemde feiten nog maar het topje van de ijsberg. Nu rijst de vraag hoe jihad zich verhoudt tot de islam. Om deze vraag te

<sup>43</sup> <https://www.amnesty-international.be/subthema/globale-wapenhandel-in-cijfers/40253>

<sup>44</sup> Tony Cartalucci, "U.S. Writing New Syrian Constitution," *Global Research*, 22.07.2012.

<sup>45</sup> "The CIA continues trafficking drugs from Afghanistan," *Veterans Today*, 04.06.2016.

<sup>46</sup> Larry Collins, "The CIA Drug Connectionals as Old as the Agency," *The New York Times*, 03.12.1993.

<sup>47</sup> Peter Dale Scott, *American War Machine: Deep Politics, the CIA Global Drug Connection, and the Road to Afghanistan* (New York: Rowman & Littlefield Publications, 2010), blz. 13.

beantwoorden, moet het concept van jihad uiteengezet worden conform de bronnen van de islamitische religie.

### **Jihad conform de islamitische bronnen**

Er zijn drie termen die vaak voorkomen in de Koran met betrekking tot dit onderwerp, namelijk *ḥarb*, *qitāl*, en *jihād*. De Mekkaanse verzen van de Koran bevatten geen verzen betreffende martelaarschap. Het woord *ḥarb*, dat letterlijk oorlog betekent, komt alleen voor in de Medinensische verzen, *qitāl* komt zelden voor in de Mekkaanse verzen en evenzo het woord *jihād*, het komt maar een aantal keren voor in de Mekkaanse verzen. Bovendien worden de laatste twee termen louter in de betekenis van spirituele inspanning of metafysische strijd gebruikt in de Mekkaanse verzen.<sup>48</sup> Daarom zijn er door de profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) ook geen militaire activiteiten uitgevoerd gedurende de twaalf jaren in Mekka. Koranverzen omtrent fysieke strijd en militaire activiteiten zijn pas ná de emigratie naar Medina geopenbaard. Het eerste Koranvers dat werd geopenbaard over *jihād* was welk neerkomt op: “Verlof is gegeven aan hen die worden aangevallen, omdat hun onrecht is gedaan en God is waarlijk bij machte om hen te helpen.”<sup>49</sup> Vervolgens werden deze verzen, die fysieke strijd toestaan, vervolgd met verzen die de fysieke strijd een religieuze taak hebben gemaakt. Dit waren de volgende verzen die neerkomen op: “En bestrijdt op de weg Gods hen die u bestrijden maar overschrijdt niet de maat God bemint niet hen die de maat overschrijden. En doodt hen waar gij hen aantreft en verdrijft hen van waarvan zij u hebben verdreven maar de verzoeking is erger dan de doodslag. En bestrijdt hen niet bij het Gewijde Bedehuis zolang zij u niet daarin bestrijden. Doch indien zij u bestrijden doodt hen dan. Aldus is de vergelding der ongelovigen. Doch indien zij ophouden dan is God waarlijk vergevend en barmhartig. En bestrijdt hen tot er geen verzoeking meer is en de godsdienst aan God behoort. En indien zij dan ophouden dan zij er geen vijandschap dan tegen de onrechtdoeners.”<sup>50</sup> Volgens de overtreffende meerderheid van de moslimjuristen is fysieke strijd een aspect van het menselijk bestaan en gesanctioneerd

<sup>48</sup> Rudolph Peters & Peri Bearman, *The Ashgate Research Companion to Islamic Law* (Surrey: Routledge, 2014), chap. 14 p. 193-194.

<sup>49</sup> Koran, 22:39. Vertaling Kramers.

<sup>50</sup> Koran, 2:190-193. Vertaling Kramers.

door God, zodoende moeten de hieraan gerelateerde ethisch-juridische dimensies als een wezenlijk onderdeel van de *sharī‘a* beschouwd worden.<sup>51</sup>

Voordat we de betekenis van *jihād* volgens de Koran kunnen begrijpen, is het essentieel om te weten dat de openbaring van dit woord niet alleen beperkt is tot het Medinensische tijdperk, maar dat het woord ook voorkomt in de Mekkaanse Koranverzen. Dit is een belangrijke voorkennis bij het begrijpen van *jihād*, want de oorlogen zijn pas ná de migratie naar Medina uitgevoerd door de moslims. Dit betekent dat er in de Mekkaanse periode geen oorlogen zijn plaatsgevonden tussen de moslims en de Arabische polytheïsten. Dat het woord *jihād* in die tijd al was geopenbaard in de Koran toont aan dat het woord meer dan één betekenis heeft in de islamitische terminologie.<sup>52</sup> Het is dus wetenschappelijk gezien ongegrond om te beweren dat *jihād* alleen fysieke strijd betekent. Een aantal van deze Mekkaanse verzen waarin het woord *jihād* wordt gebruikt, komen neer op het volgende:

- ❖ “Leen dan niet het oor aan de ongelovigen en ijver tegen hen daarmee in grote ijver.”<sup>53</sup> Het woord *jāhada* is hier met ‘ijveren’ geïnterpreteerd. ‘Abdallah ibn ‘Abbas heeft die passage met ‘*bestrijd hen met de Koran*’ uitgelegd.<sup>54</sup>
- ❖ ”Daarna is uw Heer voor hen die uitgeweken zijn na verzoeking te hebben weerstaan en vervolgens zich beijverd hebben en geduldig uitgehouden na dat al is uw Heer waarlijk vergevend en barmhartig op de dag waarop iedere ziel voor zichzelf zal moeten opkomen en van iedere ziel zal worden ingevorderd wat zij bedreven heeft zonder dat hun onrecht geschiedt.”<sup>55</sup> Het woord *jāhada* is hier weer met het werkwoord ‘ijveren’ weergegeven. Het woord ‘uitwijken’ in het vers verwijst naar de eerst emigratie die plaatsvond naar Ethiopië.

De Koran gebruikt het woord *jihād* dus niet alleen in de betekenis van ‘fysieke strijd’, maar ook als spirituele en verbale strijd. Tevens heeft de profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) de belangrijkste vorm van *jihād* gedefinieerd met het spreken van de waarheid

<sup>51</sup> R. Peters & P. Bearman, *The Ashgate Research Companion to Islamic Law*, chap. 14 p. 194.

<sup>52</sup> Said Ramadan al-Bûti, *al-Jihad fi al-Islam*, (Damascus: Dar al-Fikr, 1993) 19-20.

<sup>53</sup> Koran, 25:52. Vertaling Kramers.

<sup>54</sup> Muhammad ‘Ali as-Sâbûni, *Safwat at-Tafâsîr*, (Cairo: al-Asdiqâ, 2001) 818.

<sup>55</sup> Koran, 16:110 en 111. Vertaling Kramers.

tegen een tiran.<sup>56</sup> Hiermee wordt dus duidelijk dat *jihād* in de islam zowel met fysieke strijd als met verbale strijd wordt gedefinieerd.

De betekenis van het woord *jihād* wordt meestal gemanipuleerd door de werkelijke betekenis ervan te verdraaien om het aangenamer te maken. Er zijn Koranverzen waar het woord *jihād* in de betekenis van *qitāl* is gebruikt. De betekenis is dan ‘fysieke strijd’ of ‘oorlogsinspanning’. Om dan hier de betekenis met ‘spirituele inspanning’ of ‘verdediging van het vaderland’ te verdraaien, is volkomen onjuist,<sup>57</sup> want *jihād* bestaat volgens de algemene leerstelling binnen de islamitische wetgeving uit de verdediging van de islamitische staat én de militaire actie met het doel om de islam te verspreiden.<sup>58</sup>

Het is echter niet zo dat de Koran opdraagt om direct te strijden tegen de niet-moslims. Het is volgens alle islamitische geleerden verplicht om de niet-moslims eerst uit te nodigen tot de islam voordat er sprake mag zijn van een fysieke strijd.<sup>59</sup> Er wordt in de Koran geopenbaard dat de mensen eerst uitgenodigd moeten worden tot de islam: “Roep op tot de weg van uw Heer met wijsheid en schone vermaning en bestrijd hen met een betoog dat schoner is.”<sup>60</sup> Vervolgens instrueert de Koran wat neerkomt op: “Bestrijdt hen die niet geloven in God noch in de Laatste Dag en die niet verboden stellen wat God en Zijn boodschapper verboden hebben gesteld en die niet zich voegen naar de wezenlijke godsdienst onder degenen aan wie de Schrift gegeven is totdat zij uit de hand de schatting opbrengen in onderdanigheid.”<sup>61</sup> Pas na deze stappen te hebben gevolgd, kan er sprake zijn van een fysieke strijd.<sup>62</sup> In de Koran staat wat neerkomt op: “En bestrijdt op de weg Gods hen die u bestrijden, maar overschrijdt niet de maat. God bemint niet hen die de maat overschrijden.”<sup>63</sup> Dit is het eerste Medinensische Koranvers dat is geopenbaard over *jihād*.<sup>64</sup>

<sup>56</sup> al-Bûti, *al-Jihad fi al-Islam*, 21.

<sup>57</sup> Andrzej Zaborski, “Etymology, etymological fallacy and the pitfalls of literal translation of some Arabic and Islamic terms,” *Words, texts and concepts cruising the Mediterranean Sea*, no. 3 (2004): 143-144.

<sup>58</sup> Tyan, “Djihād,” v. 2 p. 538.

<sup>59</sup> Rudolph Peters, *Jihad in classical and modern Islam*, (Princeton: Markus Wiener Publishers, 2005) 37.

<sup>60</sup> Koran, 16:125. Vertaling Kramers.

<sup>61</sup> Koran, 9:29. Vertaling Kramers.

<sup>62</sup> R. Peters, *Jihad in classical and modern Islam*, 37-40.

<sup>63</sup> Koran, 2:190. Vertaling Kramers.

<sup>64</sup> Ibn Kathîr, *Tafsîr al-Quran al-‘Azîm*, (Riyad: International Ideas Home for Publishing & Distribution, 1999) 197.

Met de overeenstemming van de overtreffende meerderheid van de islamitische rechtswetenschappers is *jihād* alleen verplicht in drie gevallen:

1. Als er een oorlog is uitgeroepen tussen een door de moslims erkend kalifaat en niet-islamitische staat.
2. Als een door de moslims erkend kalifaat wordt aangevallen.
3. Als een door de moslims erkend kalief *jihād* afkondigt en de mensen roept om mee te doen.<sup>65</sup>

Bovendien is het ten strengste verboden om tijdens *jihād* vrouwen, minderjarigen, bejaarden en onschuldige burgers die niet meedoen aan de oorlog, te vermoorden,<sup>66</sup> want het doel van *jihād* is niet vermoorden. *Jihād* heeft namelijk twee doelen:

1. Proselitisme, namelijk de mensen tot de islam laten bekeren.
2. Belasting heffen ingeval ze de bekering weigeren.<sup>67</sup>

Uit de context van de Koranverzen wordt duidelijk dat de ongelovigen en polytheïsten bestreden moeten worden als reactie op hun aanvallen en dat de Joden en christenen bestreden moeten worden om de betaling van de schatting te forceren.<sup>68</sup> Al deze Koranverzen zijn echter alleen toepasbaar indien er een legitiem islamitisch staatshoofd, dus kalifaat, aanwezig dat erkend is door de islamitische geleerden. Zo een staatshoofd is sinds 1924 met de afschaffing van het kalifaat in Istanbul niet meer aanwezig in de wereld!

### **Ethische aspecten van *jihād***

De *sharī'a* verbiedt om onethische middelen te gebruiken met het doel om geheime militaire informatie te verzamelen om het vervolgens tegen de vijand te gebruiken. Onder onethische

---

<sup>65</sup> *Encyclopaedia of Fiqh (al-Mawsû'at al-Fiqhiyya)*, (Koeweit: Wizârat al-Awqâf wa ash-Shu'ûn al-Islamiyya, 198) v. 16 p. 130-133.

<sup>66</sup> *Encyclopaedia of Fiqh (al-Mawsû'at al-Fiqhiyya)*, v. 16 p. 148-151.

<sup>67</sup> R. Peters, *Jihad in classical and modern Islam*, 40.

<sup>68</sup> M. A. S. Abdel Haleem, "Qur'anic 'jihād': A Linguistic and Contextual Analysis," *Journal of Qur'anic Studies*, Vol. 12 (2010): p. 155.



middelen wordt een middel verstaan dat volgens de islamitische wetgeving *ḥarām* is verklaard, zoals alcohol en prostitutie. Dit zijn twee typische voorbeelden van gebruikelijke middelen om de vijand in de val te lokken.<sup>69</sup> Het is in de *sharī‘a* dus niet toegestaan om het doel te bereiken door middel van immorele en onzedelijke hulpmiddelen. Dit principe is gebaseerd op een profetische overlevering afkomstig uit de hadithcompilatie *al-Musnad* van de grootgeleerde Ahmad ibn Hanbal: “Waarlijk, God annihileert het kwaad niet met kwaadheid, maar vernietigt het met goedheid. Waarlijk, onreinheid verwijdert geen onreinheid.”<sup>70</sup>

Tijdens de oorlog is het ten strengste verboden om gebruik te maken van chemische en biologische wapens en atoombommen waarmee een heel volk, zonder onderscheid te maken tussen soldaat en burger, wordt uitgeroeid.<sup>71</sup> Deze regel wordt door de moslimjuristen onderbouwd met de koranverzen die neerkomen op: “En wanneer zo een heengaat beijvert hij zich op de aarde verderf te verspreiden en het bouwland en het jonge vee te vernielen. Maar God bemint niet het verderf.”<sup>72</sup> en “Telkens wanneer zij een vuur ontsteken tot de oorlog dooft God het uit terwijl zij pogen in het land verderf te stichten. Maar God bemint niet de verdervers.”<sup>73</sup>

Wat betreft de normen na het aflopen van de oorlog, in het bijzonder na het verkrijgen van de triomf, deze worden expliciet behandeld door de moslimjuristen in de juridische boeken. De krijgsgevangenen moeten zachtmoedig en vriendelijk behandeld worden, zoals ernaar is verwezen in het volgende Koranvers dat neerkomt op: “En zij verstrekken spijziging om Zijn liefde aan behoeftigen en wezen en gevangenen: Wij spijzigen u slechts ter wille van Gods aangezicht niet verlangen wij van u vergelding noch dank.”<sup>74</sup> Het is ook niet toegestaan om het verslagen volk te vernederen en om hun heiligdommen te vernielen. Zulke immorele handelingen zijn niet terug te zien in de oorlogen en veroveringen gedurende de tijd van de

<sup>69</sup> Yusuf al-Qaradawi, *Fiqh al-Jihād: Dirāsah Muqāranah li-Aḥkāmih wa Falsafatih fi Daw’ al-Qur’ān wa al-Sunnah* (Cairo: Maktabah Wahbah, 2009), p. 475.

<sup>70</sup> *Hadith* no. 3672

<sup>71</sup> Yusuf al-Qaradawi, *Fiqh al-Jihād: Dirāsah Muqāranah li-Aḥkāmih wa Falsafatih fi Daw’ al-Qur’ān wa al-Sunnah*, p. 476.

<sup>72</sup> Koran, 2:205. Vertaling Kramers.

<sup>73</sup> Koran, 5:64. Vertaling Kramers.

<sup>74</sup> Koran, 76:8-9. Vertaling Kramers.

profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) en de eerste vier kaliefen (moge Allah tevreden zijn met hen). Sterker nog, zoals Gustave Le Bon en sommige andere antropologen en historici hebben gezegd, de geschiedenis kent geen veroveraar met meer tolerantie dan de moslims.<sup>75</sup>

Het is mogelijk om al deze ethische normen te categoriseren in vier hoofdprincipes.<sup>76</sup>

1. Het is niet toegestaan om af te wijken van de gulden middenweg. Het is dus een noodzakelijke regel om een handelwijze te hanteren waarbij de beide uitersten worden vermeden. Dit is gebaseerd op het Koranvers dat neerkomt op: “En bestrijdt op de weg Gods hen die u bestrijden maar overschrijdt niet de maat God bemint niet hen die de maat overschrijden.”<sup>77</sup> Deze overschrijding is nader verklaard door de moslimjuristen met de volgende twee interpretaties: (1) Het bestrijden van niet-moslims die een passieve houding nemen en geen vijandschap tonen tegen de moslims. (2) Het vermoorden van vrouwen, kinderen, bejaarden en zwakke mensen die niet in staat zijn om te participeren aan de oorlog.<sup>78</sup>
2. De handeling *muthla*, wat in de juridische terminologie verminking betekent, is verboden. Hiermee wordt bedoeld dat het lijk van de vijand met wraakgevoelens wordt mishandeld door bijvoorbeeld de ogen of andere organen van het lichaam te onttrekken. Er zijn in de beroemde hadithcompilaties meerdere overleveringen omtrent het verbod op deze handeling.
3. Het is verboden om huizen en bomen te vernielen en om dieren te doden.
4. Het is verplicht om de afspraken van officiële overeenkomsten, ondertekend met de tegenstander, na te komen.

<sup>75</sup> Gustave Le Bon, *La civilisation des Arabes* (Paris: Librairie de Firmin-Didot et Cie, 1884), p. 605.

<sup>76</sup> Yusuf al-Qaradawi, *Fiqh al-Jihād: Dirāsah Muqāranah li-Aḥkāmih wa Falsafatih fi Daw' al-Qur'ān wa al-Sunnah*, p. 748-756.

<sup>77</sup> Koran, 2:190. Vertaling Kramers.

<sup>78</sup> Ismâ'il ibn 'Umar Ibn Kathîr, *Tafsîr al-Qurân al-'Azîm* (Riyad: International Ideas Home for Publishing & Distribution, 1999), v. 1 p. 226.

### Hoe zit het met de zelfmoordaanlagen van de jihadisten?

De term suïcide (*qatl al-nafs* of *intihār*), in de klassiek islamitische definitie, is het met opzet beëindigen van het eigen leven. Zelfmoord is een heel ernstige misdaad in de islamitische theologie en wetgeving.<sup>79</sup> Er is zelfs een discussie onder de *fuqahā* over de toepassing van de begrafenisrituelen voor een persoon die zelfmoord heeft gepleegd. Volgens sommigen van hen komen zij niet in aanmerking voor deze gewoonlijke rituelen. Vandaar moet suïcide strikt onderscheid worden van martelaarschap.

Het blijkt dat soenni juristen een wat meer rationele en pragmatische houding aannemen als het gaat om het gedrag van moslims in oorlog. Zij benadrukken eerder overleving en overwinning dan de dood. Dientengevolge, het wensen van martelaarschap en de moslims aansporen om in aanmerking te komen voor de beloning van martelaarschap is geen prominent thema in de soennitische wetgeving omtrent *jihād*. In feite zijn zulke wensen afgekeurd door islamitische juristen, omdat zulke wensen geassocieerd worden met Kharijieten.<sup>80</sup> Tevens is zo een wens nauwelijks anders dan neigingen tot zelfmoord.<sup>81</sup> De soenni traditie bevat overleveringen die streng zijn in het oordeel tegen enige vorm van mogelijke relatie tussen de dood van een persoon en zijn eigen wil. Er zijn overleveringen die zelfs het wensen van een ontmoeting met de vijand verbieden. Sommige juristen hebben aangegeven dat de belijdenis van vals geloof zelfs is geprefereerd boven zelfmoord.<sup>82</sup>

De profetische overleveringen (*hadīth*) zijn erg duidelijk over het verbod van zelfmoord, alhoewel de Koranverzen betreffende zelfmoord niet eenduidig zijn. In een van deze overleveringen zei de profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) dat wie zichzelf vermoordt (met een ijzeren middel of iets anders) op dezelfde manier bestraft zal worden in de hel.<sup>83</sup> In de uitleg van deze overlevering beweren de geleerden dat deze bestraffing eeuwenlang zal duren. In een andere overlevering, vermeld in *al-ṣaḥīḥ* van de prominente

<sup>79</sup> Franz Rosenthal, "On suicide in Islam," *Journal of the American Oriental Society*, vol. 66, No. 3 (1946): 240.

<sup>80</sup> Daniel Brown, "Martyrdom in Sunni Revivalist Thought," *Sacrificing the Self*, (2002): 113.

<sup>81</sup> A. J. Wensinck, "The Oriental doctrine of the Martyrs," *Mededeelingen der Koninklijke Akademie van Wetenschappen, Afdeling Letterkunde*, (1922): 153.

<sup>82</sup> Ignaz Goldziher, *Muslim Studies*, (New York: State University of New York Press, 1971) 352.

<sup>83</sup> F. Rosenthal, "On suicide in Islam," *Journal of the American Oriental Society*, 244. (Geciteerd door hem uit Sahih al-Boukhari, Musnad ibn Hanbal en Sunan an-Nasai).

geleerde al-Bukhari,<sup>84</sup> wordt er bericht dat een persoon naar de profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) kwam en een opmerking maakte over zijn bewondering voor een dappere krijger. De profeet weigerde en kondigde aan dat deze krijger de hel zou binnentreden. Dit verwarde de moslims, maar de volgende dag werd duidelijk waarom die krijger met de hel werd bestempeld door de profeet. Hij was namelijk zwaargewond en vermoordde zichzelf om een einde te brengen aan zijn pijn. Deze gebeurtenis was waargenomen door een groep metgezellen. Hieruit wordt duidelijk dat zelfmoord zelfs tijdens een oorlog verboden is.

Bovendien staat het volgende in het Koranvers dat neerkomt op: “O gij die gelooft verteert niet uw bezittingen onder u in ijdelheid tenzij dat er koophandel is met wederzijds goedvinden uwerzijds. En doodt elkander niet (*wa lā taqtulū anfusakum*). God is waarlijk voor u barmhartig. Maar wie dat wel doet in overtreding en onrecht die zullen Wij braden in een Vuur.”<sup>85</sup> De passage *wa lā taqtulū anfusakum* van het bovenstaande Koranvers zou ook als volgt weergegeven kunnen worden in het Nederlands: “En vermoordt jullie zelve niet.” De moslimexegeten van de Koran hebben aangegeven dat er hier ook sprake kan zijn van een wederkerend taalgebruik.<sup>86</sup> Het is dus ook mogelijk om de passage op deze manier te vertalen als een alternatief voor de vertaling van Kramers.

Alhoewel de Koran niet expliciet genoeg is omtrent het juridische oordeel van suïcide, zijn er voldoende overleveringen uit de profetische traditie waarin het oordeel van suïcide expliciet wordt beschreven. Het is daarom mogelijk om suïcide als *ḥarām* te beoordelen als het gaat om de islamitische wetgeving. Er is een eenduidige overlevering in *al-ṣaḥīḥ* van de prominente geleerde al-Bukhari die door de profeet is toegeschreven aan Allah (*ḥadīth qudsi*). Allah, de almachtige, zegt namelijk over een persoon die zichzelf heeft vermoord wat neerkomt op: “Mijn dienaar anticepeerde op mijn actie door zijn ziel met zijn eigen handen te ontnemen. Daarom zal hij niet toegelaten worden tot het paradijs.” In een variant van deze overlevering is er de toevoeging dat de man met een mes zijn hand had afgehakt en vervolgens door bloedverlies overleed. Deze toevoeging impliceert dat een actie die de dood van iemand als

<sup>84</sup> *Hadith* no. 2898

<sup>85</sup> Koran, 4:29-30. Vertaling Kramers.

<sup>86</sup> F. Rosenthal, “On suicide in Islam,” *Journal of the American Oriental Society*, 241.

gevolg heeft, zelfs als dit gevolg niet is voorafgegaan door opzettelijke en bewuste handelingen, ook als ongeoorloofd wordt beschouwd.<sup>87</sup>

## Conclusie

De illegale jihadisten beweren dat ze de niet-moslims bestrijden en ze bepleiten deze bewering met bepaalde Koranverzen waarin wordt aangespoord tot fysieke strijd tegen niet-moslims. De Koran spoort aan tot jihad, maar zoals voorheen is toegelicht, zijn er regels en voorwaarden voorgeschreven omtrent de uitvoering van jihad. De jihad waar de Koran over spreekt en de jihad van deze illegale jihadisten, verschillen drastisch van elkaar. Dit met name in de volgende zaken:

1. De verzen over fysieke strijd zijn Medinensische verzen, d.w.z. dat ze pas na de emigratie zijn geopenbaard, dus nadat de islamitische staat door de profeet werd opgericht. Het is dus noodzakelijk dat er een legitieme islamitische staat is onder leiding van een door de moslims erkende rechtvaardige kalief die deze wetten handhaaft.<sup>88</sup> Dit is voor de hedendaagse illegale jihadisten niet het geval.

2. De verzen<sup>89</sup> waarin gesproken wordt over jihad hebben ieder hun eigen context en aanleiding. Bovendien hebben ze betrekking op oorlog. Een oorlog wordt tussen twee of meerdere staten gevoerd. De hedendaagse illegale jihadisten vermoorden onschuldige mensen, participeren aan de drugshandel en mensenhandel, werken samen met en worden gefinancierd door bepaalde staten en geheime diensten.

3. Hierbij geldt ook dat de islamitische staat verplicht is om de niet-moslims eerst vriendelijk uit te nodigen tot de islam door de onomstotelijke bewijzen van de ultieme waarheid voor te leggen aan de mensen.<sup>90</sup> Als ze weigeren, dient de staat *jizya* (belasting) van hen te vragen in ruil voor eigen godsdienstbeleving en bescherming.<sup>91</sup>

---

<sup>87</sup> F. Rosenthal, "On suicide in Islam," *Journal of the American Oriental Society*, 243-244.

<sup>88</sup> al-Bûti, *al-Jihad fi al-Islam*, 112-245.

<sup>89</sup> Het gaat om de volgende verzen: 2:190, 2:194, 2:216, 3:157, 3:200, 4:71, 4:74, 4:75, 4:76, 4:89, 4:104, 8:39, 8:60, 8:65, 9:14, 9:38, 9:39, 9:41, 22:78, 47:4, 47:20, 61:4, 61:11, 66:9.

<sup>90</sup> Koran 16:125 en 60:8-9.

<sup>91</sup> Koran 9:29.

Als het tweede voorstel ook wordt geweigerd, dan pas kan er sprake zijn van een fysieke strijd.<sup>92</sup> De illegale jihadisten houden zich niet aan deze regels en vallen daarenboven volledig buiten de scope, omdat ze geen islamitisch rechtsgeldig en door de moslimwereld erkende staat zijn. Volgens deze illegale jihadisten moeten alle niet-moslims direct fysiek bestreden worden,<sup>93</sup> terwijl er duidelijke Koranverzen zijn waarin moord verboden is gemaakt. Een voorbeeld hiervan is het volgende Koranvers dat neerkomt op: “Deswege hebben Wij voorgeschreven aan de zonen van Israël dat wie een ziel doodt anders dan wegens een andere ziel of wegens verderfbrenging op aarde is alsof hij gedood had de mensen altezamen en dat wie haar tot leven brengt, is alsof hij tot leven gebracht had de mensen altezamen.”<sup>94</sup>

4. Zelfmoordaanslagen worden regelmatig uitgevoerd door deze illegale jihadisten en terreurbewegingen tijdens hun zogenaamde jihad.<sup>95</sup> Terwijl zelfmoordaanslag ten strengste verboden is volgens de islamitische wetgeving.

Het is dus een kwaadaardige poging om de islam te demoniseren door het continu te linken met deze illegale jihadisten, terroristen en criminelen die openlijk worden gefinancierd en ondersteund door bepaalde staten en geheime diensten uit geopolitieke en economische belangen.

Opmerking: Er is bewust voornamelijk gerefereerd aan Westerse bronnen om de objectiviteit en plausibiliteit van het artikel te waarborgen, in het bijzonder voor niet-moslims.

**Wordt vervolgd...**

---

<sup>92</sup> Koran 2:190 en 8:39.

<sup>93</sup> Abu Hamzah, *ISIS Magazine - The kafir's blood is halal for you*, 34-36.

<sup>94</sup> Koran, 5:32. Vertaling Kramers.

<sup>95</sup> Barret, *The Islamic State*, 35-40.